

ACTIEPLAN tegen pesten in De Vlinderdreef

1. preventie:

In de eerste plaats willen we focussen op positieve initiatieven en willen we zorgen voor **een leuke, gevarieerde, uitdagende en grote speelplaats***.

Verder **voorzien** we ook een leenhuisje met speelgoed* en bieden we onze leerlingen een mooi aanbod in de talentendreef.

Deze initiatieven bieden voor onze kinderen de beste bescherming tegen negatief gedrag t o v elkaar. Tevens trachten we ook deel te nemen aan preventieacties zoals de “week tegen pesten “en de “Move tegen pesten”.

* niet tijdens de werken

2. hoe herkennen?

- Uw kind vertelt alles wat er is gebeurd → let op! Sommige kinderen klagen niet, uit schrik of uit schaamte.
- Uw kind wil plots niet meer naar school en klaagt mogelijks over buikpijn, hoofdpijn, maar heeft geen koorts (kan ook wijzen op andere problemen)
- kind heeft onverklaarbare blauwe plekken (kan wijzen op fysiek geweld)
- sommige kinderen doen er alles aan om het pesten te verstoppen voor hun ouders en leerkrachten (uit angst of schaamte) en dan is het zeer moeilijk detecteerbaar

3. Wie kan herkennen?

- het kind zelf
- ouders
- leerkrachten / directie
- toezichters
- klasgenoten
- vrienden buiten de schoolcontext
- via een gerichte enquête in de klasgroep

4. De verschillende stadia

Grensoverschrijdend gedrag	Beginnend pestgedrag	Zwaar pestgedrag
Nog geen machtsverschil	Er komt een machtsonevenwicht	Sterk machtsonevenwicht
1-malig feit	Vaak dezelfde pester en dezelfde gepeste	Gepeste en pester zijn onomkeerbaar
De gekwetste voelt zich niet meer lekker maar het gedrag kan wel nog gestopt worden	Grensoverschrijdend → de pester maakt ‘winst’ of heeft resultaat in zijn handelingen en voelt zich belangrijk in de klas	Daders kicken op de macht
De pleger beseft het effect van wat hij/zij doet, hij/zij weet de zwakke plek van de gekwetste	De anderen zijn bang, de pester voelt zich sterk	Frequent, continue dreiging, het duurt al lang
De gekwetste kan de situatie nog zelf oplossen	De gepeste krijgt weinig steun van anderen	De gepeste wordt niet gesteund en is vaak geïsoleerd
	De gepeste kan dit enkel nog oplossen als hij/zij steun geniet van medeleerlingen of leerkrachten (voorkeur IIn)	Schuldverschuiving: het gepeste kind wordt gezien als veroorzaker van de pesterijen “hij/zij heeft het zelf gezocht”
	Het pesten stoppen lukt enkel indien duidelijk gesteld wordt dat dit gedrag niet wordt getolereerd. Het dient tevens regelmatig worden herhaald.	Het stopsignaal van het gepeste kind wordt genegeerd of keert zich tegen hem/haar.

	Kinderen die vaak gepest worden zijn kinderen met ADHD en kinderen met autisme omdat ze over minder of 'andere' sociale vaardigheden beschikken	Het gepeste kind kan dit niet meer alleen oplossen, zelfs een heel weerbaar kind kan dit niet.
	Toezicht verhogen → melden aan collega's via blogbericht door de zorgco	
maatregelen	maatregelen	maatregelen
Kinderen praten het zelf uit, eventueel met behulp van een klasgenoot	Interventie van de leerkracht of de directeur waarbij heel duidelijk wordt gesteld dat het gedrag niet kan worden getolereerd (op klasniveau)	Ongenuanceerd duidelijk maken dat het gestelde gedrag totaal ongewenst is door de directeur.
De leerkracht helpt bij het uitpraten	Er wordt een eenmalige hulpgroep samengeroepen in een no-blame context, eventueel onder leiding van de groene juf/meester	no blame-methode → hulpgroep komt meermaals samen, opvolging door de groene juf/meester in de hulpgroepen
Kleine interventie van de directeur	De gepeste moet zich veilig voelen, hij/zij beslist mee over de te nemen interventies	

Wie zijn de groene juffen en meester?

Eerste graad: juf Connie

Tweede graad: meester Seppe

Derde graad: juf Linda

Tips voor leerkrachten:

- nooit bronnen vermelden... de vertellers dienen te worden beschermd t.o.v. de pesters
- zeg dat je het van collega's hebt vernomen, als je het echt 'van iemand wil laten komen'
- pesten stoppen is dus zeer risicovol
- pesters zijn 'sociaal zeer vaardig' en nemen vaak terug wraak
- **vraag nooit** aan de pester **'waarom doe je dit? doe dit niet meer aub?'** maar wel... **"Als het waar is dat je pest, dan volgen er sancties, ik wil dat het nu stopt!"**
- indien ouders pesten melden, schakel hen dan in bij de opvolging

No blame aanpak:

1. eerst een gesprek met het gepeste kind om uit te leggen wat er zal gebeuren en vragen naar het akkoord van het kind
2. groepsgesprek met 2 pesters, 2 neutrale kinderen en 2 vrienden
3. het gepeste kind is niet tijdens het eerste groepsgesprek aanwezig
4. omschrijven dat er een kind is dat zich niet goed voelt, niet meer naar school wil komen
5. niemand krijgt de schuld, niemand kan anderen beoordelen... maar de vraag moet zijn: Wat kunnen we hieraan doen? Toekomstgericht denken
6. allen doen voorstellen vanuit hun beleving hoe het probleem kan worden opgelost of hoe de situatie kan worden verbeterd.
7. de begeleidende leerkracht tracht het actief luisteren naar elkaar te stimuleren
8. voer geen discussie over wat waar is en wie gelijk heeft, maar verhelder misverstanden

9. focus op de toekomst met een positieve groepsdynamiek
10. kinderen danken voor hun komst, niemand wordt beschuldigd
11. leerkracht zal ook nadien met de gepeste praten
12. wie heeft een idee om te helpen... "Ik ga..."
13. afsluiten met dank voor de komst
14. bedoeling is dat de pesters zich aanpassen, de neutralen kijken toe, de vrienden geven de gepeste het gevoel dat die niet alleen is
15. na een week is er terug een evaluatie met enerzijds de groep en anderzijds het slachtoffer

concreet op De Vlinderdreef:

1. leerkrachten die met pestgedrag worden geconfronteerd kunnen enerzijds beroep doen op dit document en anderzijds in overleg met de Groene juf of meester een plan van aanpak opstellen
2. Groene juf/meester gebruikt no blame-aanpak
 - * bijstaan van leerkrachten
 - * vertrouwenspersoon voor kinderen en ouders